

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci navrhovatele: **Ing. J. V.**, zastoupen Mgr. Vítem Bavorem, advokátem se sídlem Novomlýnská 3, Praha 1, proti odpůrci: **Hlavní město Praha**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, zastoupen Mgr. Vojtěchem Novotným, advokátem, se sídlem Karlovo náměstí 24, Praha 1, o návrhu na zrušení části Z 1517/06 opatření obecné povahy č. 14/2011 – Změny vlny 06 územního plánu hlavního města Prahy, schválené usnesením Zastupitelstva hlavního města Prahy č. 8/31 ze dne 23. 6. 2011, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 5. 2015, č. j. 3 A 20/2013 – 120, o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavuje účinnost změny Z 1517/06, části opatření obecné povahy č. 14/2011 - Změny vlny 06 územního plánu hl. m. Prahy.
- II. Navrhovateli **se ukládá** zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Navrhovatel (dále též „stěžovatel“) se u Městského soudu v Praze domáhal zrušení části výše uvedeného opatření obecné povahy, konkrétně části označené jako změna Z 1517/06. Svoji aktivní žalobní legitimaci dovedl na základě závěti zůstavitelky A. Č., dle které se má stát vlastníkem pozemků zapsaných na listu vlastnictví č. X pro k. ú. X. Právě tyto pozemky mají být dotčeny výše uvedeným opatřením obecné povahy (jedná se o pozemky p. č. X, X, X, X, X, X, X, v k. ú. X (dále též „dotčené pozemky“). Zkrácení na svých právech vydaným opatřením obecné povahy navrhovatel spatřoval v tom, že změnou Z 1517/06 má dojít k odklonu trasy stavby nadzemního elektrického vedení od severního okraje pozemků žalobce jižním směrem, a to v místě areálu čerpací stanice pohonných hmot. Touto změnou by došlo k oddělení významné části dotčených pozemků a k jejich faktickému znehodnocení. Stavba elektrického vedení (resp. její část mezi stožáry č. 57 až 61) byla do změny Z 1517/06 vedena při severním okraji pozemků ve vlastnictví právního předchůdce navrhovatele tak, že do něj prakticky nezasahovala. Dále je podle

nej stavba elektrického vedení vymezena nově jako veřejně prospěšná stavba, z čehož navrhovatel dovozoval další dopad do svých práv.

[2] Městský soud návrh na zrušení části opatření obecné povahy zamítl. Dle městského soudu opatření obecné povahy č. 14/2011 (jehož součástí je změna Z 1517/06) nepřináší větší dotčení na právech navrhovatele ve srovnání s dřívější změnou Z 1000/00. Změna Z 1000/00 obsahuje obsahově shodnou změnu jako změna Z 1517/06, byla však vydána jako opatření obecné povahy č. 6/2009 usnesením zastupitelstva č. 30/86 již dne 22. 10. 2009. Soud tak u stěžovatele seznal nedostatek aktivní věcné legitimace a dalším návrhovým bodům se nevěnoval.

[3] Stěžovatel podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud vyhověl rozsudkem č. j. 1 AOs 4/2013 - 42 ze dne 28. 5. 2014, rozsudek zrušil a věc vrátil zpět Městskému soudu v Praze pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Městskému soudu zejména vytkl, že dospěl k závěru o nedostatku aktivní věcné legitimace navrhovatele, aniž by však předtím zkoumal vztah obou změn a platný právní stav.

[4] Městský soud v Praze znovu návrh na zrušení části opatření obecné povahy zamítl výše napadeným rozsudkem, opět s poukazem na nedostatek aktivní věcné legitimace navrhovatele, s tím, že napadená část opatření obecné povahy Z 1517/06 nepřináší pro navrhovatele větší dotčení než předchozí změna Z 1000/00, a na právech ho proto nijak nezkrátila.

[5] Proti rozsudku městského soudu brojí navrhovatel včasnou kasační stížností, v níž rovněž žádá o přiznání odkladného účinku. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odůvodňuje bezprostředně hrozícím zásahem do práv v podobě pokračujícího vyvlastňovacího řízení. Podstatné pro něj totiž je, zda dojde k „přepůlení“ pozemků liniovým vedením elektrického vedení v návaznosti na změnu Z 1517/06. Navrhovatel uzavírá, že mu hrozí významné omezení vlastnického práva k předmětným pozemkům.

[6] Odpůrce se k návrhu na odkladný účinek vyjádřil v podání ze dne 14. 7. 2015, v němž uvádí, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Podaný návrh na odkladný účinek považuje za nepřijatelný a bezpředmětný a s odkazem na zákonnou úpravu tvrdí, že odkladný účinek nelze podat ve věcech opatření obecné povahy, ale pouze ve vztahu ke správním rozhodnutím. Dále argumentuje, že i kdyby Nejvyšší správní soud odkladný účinek považoval ve věcech opatření obecné povahy za možný, neměl by jej v tomto případě přiznávat, protože navrhovatel musí tvrdit a prokázat, že mu vznikne nepoměrně větší újma, což se nestalo. Podle názoru odpůrce navrhovatel nikterak nespojuje účinky opatření obecné povahy a řízení o vyvlastnění, podle jeho názoru je újma dána až pravomocným rozhodnutím o vyvlastnění. Odpůrce také upozorňuje na kolizi případného odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, protože se jedná o vymezení koridoru veřejně prospěšné stavby elektrického vedení. V neposlední řadě připomíná, že ani rozhodnutí o odkladném účinku nijak nepředjímá výsledek v dané věci a považuje žádost stěžovatele o odkladný účinek za zcela bezpředmětnou.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud po zvážení přednesených argumentů dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“).

[8] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen

ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotyčné řízení před krajským soudem vedlo (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS).

[9] K vyjádření odpůrce, že odkladný účinek není ve věcech opatření obecné povahy vůbec možný, odkazuje Nejvyšší správní soud na svou dosavadní judikaturu. Odkladný účinek kasační stížnosti ve věci opatření obecné povahy byl přiznán např. usnesením č. j. 3 Aos 2/2012 - 34 ze dne 22. listopadu 2012 nebo usnesením č. j. 1 As 67/2015 - 36 ze dne 30. dubna 2015.

[10] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.

[12] Výše uvedené skutečnosti musel Nejvyšší správní soud vzít v potaz při poměrování újmy, která by mohla stěžovateli vzniknout nepřiznáním odkladného účinku a újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo.

[13] Navrhovatel tvrdí, že mu hrozí bezprostřední zásah do práv. Při poměrování tohoto rizika nelze opominout ani ústavní rovinu ochrany práv. V této souvislosti je nutno vycházet zejména z článku 11 odst. 4 Listiny, který stanoví, že vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné jen ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. Rovněž článek 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod stanoví, že každá fyzická nebo právnická osoba má právo pokojně užívat svůj majetek. Nikdo nemůže být zbaven svého majetku s výjimkou veřejného zájmu a za podmínek, které stanoví zákon a obecné zásady mezinárodního práva. Vyvlastnění vlastnického práva, resp. omezení vlastnického práva odpovídajícího věcnému břemenu takovým závažným zásahem do ústavně chráněného práva nepochybně je.

[14] Změna Z 1517/06 řeší pouze odklon trasy liniové stavby vedení 110 kV a nové vymezení veřejně prospěšné stavby. Je to tedy část opatření obecné povahy, která se týká pouze změny trasy stavby elektrického vedení. Ze spisových materiálů a předchozího řízení není soudu nic známo o dotčení jiných osob. V tomto porovnávání proto lze dojít k závěru, že by újma v podobě omezení ústavního práva hrozící stěžovateli v důsledku přiznání odkladného účinku byla větší, než možná újma hrozící jiným osobám v důsledku jeho nepřiznání. První kritérium přiznání odkladného účinku je proto splněno.

[15] K námitce odpůrce týkající se veřejně prospěšné stavby a veřejného zájmu soud připomíná, že vzhledem k délce samotného řízení o umístění liniového elektrického vedení (téměř deset let) a několikrát přerušovaného vyvlastňovacího řízení dotčených pozemků (které bylo zahájeno podle spisových materiálů 1. 8. 2012) lze dovodit, že pozdržení vyvlastňovacího řízení v řádu týdnů již nehraje zásadní roli. Nadto je podle podání navrhovatele v tomto i předchozím kasačním řízení sporný a nejasný nejen vzájemný poměr změn územního plánu a platný právní stav, ale i to, zda jde ve vztahu k dotčeným pozemkům o veřejně prospěšnou

stavbu. Nejvyšší správní soud na základě informací ze správního a soudního spisu neshledal, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s veřejným zájmem. I druhá podmínka je tedy naplněna.

[16] Současně Nejvyšší správní soud upozorňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nijak předjímat rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[17] Součástí rozhodnutí o odkladném účinku je i nezbytnost vymezit v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o odkladném účinku rozsah tohoto odkladného účinku, tj. zda se vztahuje 1) pouze na rozhodnutí krajského soudu či jeho část nebo 2) pouze na správní rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem, v němž bylo kasační stížností napadené rozhodnutí vydáno, vedlo nebo vede či na část tohoto správního rozhodnutí, anebo konečně 3) ve vztahu k soudnímu i správnímu rozhodnutí (či k jejich částem) současně. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2015, č. j. 2 Afs 77/2005 – 93)

[18] V tomto případě se jedná o rozhodnutí krajského soudu, které účinnost napadené části opatření obecné povahy nijak neovlivnilo, protože návrh na zrušení byl zamítnut. Z logiky věci tedy plyne, že aby měl odkladný účinek smysl, musí být pozastavena účinnost napadené části Z 1517/06 opatření obecné povahy.

III. Závěr

[19] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a kasační stížnosti přiznal výrokem č. I tohoto usnesení odkladný účinek. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavuje účinnost výše napadené změny Z 1517/06, části opatření obecné povahy č. 14/2011 - Změny vlny 06 územního plánu hl. města Prahy.

[20] Soud však připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[21] Výrok č. II. usnesení vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla návrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam* (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Poplatek lze zaplatit na účet Nejvyššího správního soudu č. **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je **1010414815**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: